

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Veronikou Novotnou jako samosoudkyní ve veřejném zasedání konaném dne 21. června 2021 v trestní věci

odsouzené: [osobní údaje odsouzené]

trvale bytem [adresa obžalované],

takto:

- I. Podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku a § 330 odst. 1 trestního řádu se odsouzené [celé jméno obžalované] nařizuje výkon původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody na 3 (tři) měsíce, který jí byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 9. 6. 2017, č. j. 1 T 59/2017 - 162.
- II. Podle § 83 odst. 5 trestního zákoníku a § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se odsouzená pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Jmenovaná byla trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 9. 6. 2017 č. j. 1 T 59/2017-162 uznána vinnou ze spáchání pokračujícího přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, za což jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání tří měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvaceti měsíců za současného vyslovení přiměřené povinnosti v průběhu zkušební doby uhradit škodu trestným činem způsobenou. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 29. 6. 2017, zkušební doba tedy uplynula dne 28. 2. 2019. Následně usnesením ze dne 16. 8. 2019 č. j. 1 T 59/2017 – 201 soud zkušební dobu prodloužil o dalších 24 měsíců. Prodloužená zkušební doba skončila 28. 2. 2021.

2. K rozhodnutí o osvědčení v prodloužené zkušební době podmíněného odsouzení soud nařídil veřejné zasedání, v jehož průběhu provedl listinné důkazy, z nichž stěžejní jsou výše citovaný trestní příkaz a usnesení, aktuální opis rejstříku trestů, opis evidence přestupků, zpráva Městského úřadu v Českém Brodě, zpráva Policie ČR, Obvodní oddělení Český Brod, vyjádření poškozené a zpráva úřadu práce a okresní správy sociálního zabezpečení. Odsouzená, ač řádně předvolána, se k veřejnému zasedání nedostavila, nicméně absence jejího vyjádření není na překážku rozhodnutí ve věci, neboť listinné důkazy představují dostatečný podklad pro závěr, zda odsouzená splnila podmínky pro osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení či nikoli.

3. Podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku jestliže podmíněně odsouzená vedla ve zkušební době řádný život a vyhověla uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčila; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná. Výjimečně může soud vzhledem k okolnostem případu a osobě odsouzené ponechat podmíněné odsouzení v platnosti, i když odsouzená zavdala příčinu k nařízení výkonu trestu, a stanovit nad odsouzenou dohled, přiměřeně prodloužit zkušební dobu, ne však o více než dvě léta, přičemž nesmí překročit horní hranici zkušební doby stanovené v § 82 odst. 1 trestního zákoníku, nebo stanovit dosud neuložená přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uvedené v § 48 odst. 4 trestního zákoníku směřující k tomu, aby vedla řádný život.

4. Jakkoli by se ze zpráv o pověsti, tedy zejména ze zprávy Policie ČR a Městského úřadu v Českém Brodě, se mohlo zdát, že odsouzená dostala všem podmínkám pro to, aby soud mohl učinit závěr, že v prodloužené zkušební době podmíněného odsouzení vedla řádný život, opak je pravdou. Odsouzená sice nespáchala žádný další trestný čin a ani jiné protiprávní jednání,

nicméně nelze přehlédnout, že nesplnila uloženou přiměřenou povinnost uhradit škodu trestným činem způsobenou. Za situace, kdy právě neuhrazení způsobené škody bylo stěžejním důvodem pro prodloužení zkušební doby, je z hlediska volby prostředků k nápravě odsouzené zásadní otázkou, zda tuto povinnost splnila, a pokud ne, tak z jakých důvodů. Z vyjádření poškozené vyplývá, že odsouzená nejenže na způsobenou škodu ničeho neuhradila, ale zároveň že ji ani nikterak nekontaktovala. Právě toto zjištění je v kontextu celého vykonávacího řízení důvodem, který vylučuje jiný postup než nařízení výkonu původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Odsouzená měla dostatek prostoru k tomu, aby řádně uhradila škodu trestným činem způsobenou, a to nejen v prodloužené zkušební době, ale koneckonců již uložená přiměřená povinnost zdůraznila význam reparace následků trestné činnosti pro její nápravu. Jmenovaná však neučinila nic proto, aby napravila následky svého závadového jednání, svým postojem k úhradě škody vyjadřuje naprostou lhostejnost k právům poškozené a zjevnou neúčinnost výchovného trestu. Soud hodnotil i sociální situaci odsouzené, neboť je jedním z hledisek, které soud vážou při posuzování schopnosti dostát uložené přiměřené povinnosti. Ze zpráv úřadu práce a okresní správy sociálního zabezpečení však nevyplývají žádné objektivní překážky pro alespoň částečnou úhradu škody. Soud si je sice vědom, že odsouzená nebyla po celou zkušební dobu zaměstnána, po část z ní dokonce pobírala rodičovský příspěvek, tedy pečovala o nezletilé dítě. Na druhé straně ale v prodloužené zkušební době nepobírala, s výjimkou přídatků na děti, žádných dávek ze systému hmotné nouze či státní sociální podpory. Jakkoli soud nepřehlédl, že pečuje o tři nezletilé děti, nelze současně konstatovat, že tato skutečnost je objektivní překážkou k úhradě způsobené škody, když odsouzená poškozenou ani nekontaktovala, neučinila žádné kroky např. ke sjednání splátkového kalendáře, či nehradila škodu alespoň částečně.

5. Výše popsaná zjištění tak soudu nedávají jinou možnost než výkon trestu nařídít. Za situace, kdy je zřejmé, že odsouzená sám svým chováním prokázala, že dosavadní působení výchovného trestu nebylo dostatečné k její nápravě, neboť nebyla schopna převzít plnou odpovědnost za své jednání. Soud již vyčerpal všechny možnosti, kterými bylo možno na odsouzenou působit – zkušební doba podmíněného odsouzení byla již prodloužena, soud jí vyzval k úhradě škody, včetně poučení o následcích jejího dosavadního přístupu, avšak zcela bezvýsledně. Je tedy na místě uzavřít, že jmenovaná svým dosavadním chováním dokumentuje více než cokoli jiného neochotu napravit důsledky své trestné činnosti a ilustruje, že výchovné tresty nejsou způsobilé ji přimět ke změně dosavadního postoje. Proto soud přistoupil k nařízení výkonu trestu, neboť nemá jiné prostředky, jak na odsouzenou dále působit.

6. Po zvážení zákonných kritérií pak soud pro výkon trestu odsouzenou zařadil do věznice s ostrahou, protože pro zařazení do přísnějšího typu věznice soud neshledal žádný důvod.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne jeho oznámení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Táboře.

Právo podat stížnost nepřísluší tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Podaná stížnost má odkladný účinek.

Tábor 21. června 2021

Mgr. Veronika Novotná
předsedkyně senátu